

Sygn. akt: VIII Pz 39/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. w składzie:

Przewodnicząca: SSO Grażyna Łazowska

Sędziowie: SSO Teresa Kalinka

SSO Joanna Smycz

naposiedzeniu niejawnym w dniu 1 lipca 2016r. w G.

po rozpoznaniu sprawy z powództwa B. N.

przeciwko (...) S.A. w K.

o deputat węglowy

w związku z zażaleniem powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Z. zawarte w nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 lutego 2016 roku pkt. 1 tiret drugi, sygn. akt: IV Np 2260/15

postanawia

oddalić zażalenie.

(-) SSO Joanna Smycz (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. akt: VIII Pz 39/16

UZASADNIENIE

Powód wniósł pozew o zasądzenie od pozwanej 691,72 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za bezpłatny węgiel za rok 2014 z ustawowymi odsetkami od dnia 24 listopada 2015r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 597 zł. oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pismem procesowym z dnia 19 stycznia 2016r. powód z uwagi na zapłatę przez pozwaną w dniu 30 grudnia 2015r. należności głównej na mocy art. 203 § 1 k.p.c. cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do należności głównej w kwocie 597zł.

W pozostałym zakresie wniósł o zasądzenie :

- od pozwanej kwoty 93,18 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od należności głównej za okres od dnia 1 maja 2014r. do dnia 23 listopada 2015r.,

- a także odsetek ustawowych od dnia 24 listopada 2015r. do 30 grudnia 2015r. od należności głównej,

- zasądzenie kosztów według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 3 lutego 2016 roku, sygn. akt: IV Np 2260/15 Sąd Rejonowy w Z. orzekł, że pozwana ma w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacić na rzecz powoda kwotę

93,18 zł oraz odsetki ustawowe od kwoty 597zł. od dnia 24 listopada 2015r. do 30 grudnia 2015r., a także 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z tego samego dnia Sąd Rejonowy w Z. umorzył postępowanie w zakresie należności głównej w kwocie 597 zł.

Powód zaskarżył nakaz zapłaty w punkcie 1 tiret drugi, domagając się zmiany postanowienia i przyznania mu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 135 zł oraz zasądzenia na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

W ocenie Sądu Okręgowego zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód wystąpił z pozwem w którym domagał się od pozwanej kwoty 691,72 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za bezpłatny węgiel za rok 2014 z ustawowymi odsetkami od dnia 24 listopada 2015r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 597 zł.

Bezspornym jest, że powód cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do należności głównej, natomiast w pozostałym zakresie wniósł o zasądzenie odsetek oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w W. w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 stycznia 2015r., sygn. akt: VI ACa 422/14 (Lex nr 1651996) „Wygaśnięcie wierzytelności głównej nie powoduje wygaśnięcia odsetek. Roszczenie o odsetki za opóźnienie, po jego powstaniu, uzyskuje samodzielny byt niezależny od długu głównego. Można zatem cofnąć powództwo w zakresie należności głównej, podtrzymując żądanie zapłaty odsetek. Tym niemniej pojęcia pozwu nie należy utożsamiać z pojęciem powództwa, podobnie jak odmienne są skutki cofnięcia powództwa i skutki cofnięcia pozwu. Pozew jest pismem procesowym, które zawiera powództwo, tj. skierowany do sądu wniosek o udzielenie sądowej ochrony prawnej dokładnie określonego żądaniu, uzasadnionemu i skonkretyzowanemu przytoczonymi okolicznościami faktycznymi. Uważa się w doktrynie, że żądanie pozwu jest tzw. roszczeniem formalnym (procesowym), którego treścią jest twierdzenie powoda o przysługującym mu i podlegającym ochronie prawnomaterialnym interesie (tzw. roszczenie materialne hipotetyczne albo twierdzone). O tym, czy roszczenie formalne jest zasadne, a więc czy należy mu się ochrona, sąd rozstrzyga wyrokiem. (Tak: P. Telenga - komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego, lex 2016r.). Również zdaniem Sądu Okręgowego powództwo stanowi żądanie objęte pozwem z jego uzasadnieniem, polegającym na przytoczeniu okoliczności faktycznych, natomiast mianem pozwu winno się określać jedynie pismo procesowe wszczynające proces. Podobnie różne są skutki cofnięcia powództwa, które może podlegać zmianie, rozszerzeniu bądź ograniczeniu oraz może zostać cofnięte oraz skutki cofnięcia pozwu. Przez cofnięcie pozwu (art. 203 k.p.c.) powód rezygnuje ze swego pierwotnego wniosku o wszczęcie i przeprowadzenie procesu w danej sprawie cywilnej. Oświadczenie powoda w tym względzie ma tylko znaczenie procesowe, bowiem cofnięcie pozwu pociąga za sobą zniweczenie wszelkich skutków, jakie ustawa łączy z wniesieniem pozwu, nie decyduje jednak o zgłoszonym przez niego roszczeniu, którego dochodzić on może w ponownie wytoczonym procesie. Gdy natomiast z cofnięciem pozwu połączone jest zrzeczenie się roszczenia, oświadczenie powoda polega na całkowitym zrezygowaniu przez niego (raz na zawsze) z możliwości dochodzenia tego roszczenia w drodze procesu. (Tak: B. B. - Metodyka pracy sędziego cywilisty, Lex 2013r.).

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik powoda nie ograniczył powództwa do żądania odsetek od należności głównej lecz cofnął pozew co do należności głównej, ze zrzeczeniem się roszczenia. Oświadczenie pełnomocnika powoda oznacza zniweczenie skutków materialnoprawnych i procesowych wywołanych wniesieniem pozwu. Innymi słowy, cofnięcie pozwu obejmowało zarówno należność główną jak i wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od cofniętego roszczenia. W tym zakresie, Sąd Okręgowy w całości podziela rozważania Sądu I instancji zawarte w pisemnych motywach rozstrzygnięcia. Słusznie Sąd ten podniósł, że wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego zawarty w piśmie z 19 stycznia 2016r. jednoznacznie dotyczy jedynie „pozostałego zakresu” dochodzonego roszczenia czyli odsetek, a nie roszczenia cofniętego. Mając na uwadze „pozostałą” wartość przedmiotu sporu, prawidłowo Sąd Rejonowy zasądził na rzecz powoda kwotę 60zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W tym stanie rzeczy, Sąd z mocy art. 385 k.p.c. w zw. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powoda jako niezasadne.

(-) SSO Joanna Smycz (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Teresa Kalinka